

Rezoluție nr. 1803/2008

din 03/03/200

adoptată de Consiliul de Securitate în cadrul celei de-a 5848-a întruniri, la 3 martie 2008

Publicat în MOF nr. 285 - 11/04/2008

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 285 din 11/04/2008

Actul a intrat în vigoare la data de 11 aprilie 2008

Consiliul de Securitate,

amintind declarația președintelui Consiliului S/PRST/2006/15 din 29 martie 2006, precum și Rezoluția 1.696 (2006) din 31 iulie 2006, Rezoluția 1.737 (2006) din 23 decembrie 2006 și Rezoluția 1.747 (2007) din 24 martie 2007 și reafirmând prevederile lor,

reafirmând angajamentul său față de Tratatul de neproliferare a armelor nucleare, necesitatea ca toate statele semnatare ale acestui tratat să își îndeplinească pe deplin toate obligațiile și amintind dreptul statelor părți, în conformitate cu art. I și II din acest tratat, să dezvolte cercetarea, producția și utilizarea energiei nucleare pentru scopuri pașnice, fără discriminare,

reamintind Rezoluția Consiliului Guvernatorilor Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (GOV/2006/14), care afirmă că soluționarea chestiunii nucleare iraniene ar contribui la eforturile globale de neproliferare și la îndeplinirea obiectivului unui Orient Mijlociu fără arme de distrugere în masă, inclusiv vectorii lor,

luând notă cu reală îngrijorare de faptul că, potrivit confirmării date de rapoartele din 23 mai 2007 (GOV/2007/22), 30 august 2007 (GOV/2007/48), 15 noiembrie 2007 (GOV/2007/58) și 22 februarie 2008 (GOV/2008/4) ale directorului general al Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (AIEA), Iranul nu a realizat suspendarea totală și susținută a tuturor activităților legate de îmbogățire și reprocesare și a proiectelor legate de apa grea, după cum se prevede în rezoluțiile 1.696 (2006), 1.737 (2006) și 1.747 (2007), nu și-a reluat cooperarea cu AIEA conform Protocolului adițional, nu a luat măsurile cerute de Consiliul Guvernatorilor AIEA, nu a îndeplinit prevederile rezoluțiilor Consiliului de Securitate 1.696 (2006), 1.737 (2006) și 1.747 (2007), esențiale pentru construirea unui climat de încredere, și regretând refuzul Iranului de a lua aceste măsuri,

luând notă cu îngrijorare de faptul că Iranul a contestat dreptul AIEA de a verifica informațiile de proiectare care fuseseră furnizate de Iran potrivit Codului 3.1 modificat, subliniind că, potrivit art. 39 din Acordul de garanții al Iranului, Codul 3.1 nu poate fi modificat sau suspendat unilateral și că dreptul Agenției de a verifica informațiile de proiectare care îi sunt furnizate este un drept permanent, care nu depinde de stadiul construcției unei instalații sau de prezența materialului nuclear la o instalație,

reiterându-și hotărârea de a susține autoritatea AIEA, sprijinind cu fermitate rolul Consiliului Guvernatorilor AIEA, elogiind eforturile AIEA de a rezolva chestiunile nesoluționate legate de programul nuclear al Iranului în cadrul planului de lucru stabilit între Secretariatul AIEA și Iran (GOV/2007/48, anexă), salutând progresul înregistrat în implementarea acestui plan de lucru, confirmat de rapoartele directorului general al AIEA din 15 noiembrie 2007 (GOV/2007/58) și 22 februarie 2008 (GOV/2008/4), subliniind importanța obținerii rapide și eficiente de către Iran a unor rezultate concrete prin finalizarea implementării acestui plan de lucru, inclusiv prin furnizarea de răspunsuri la toate întrebările puse de AIEA, astfel încât Agenția, prin implementarea măsurilor de transparență solicitate, să poată evalua exhaustivitatea și exactitatea declarației Iranului,

exprimându-și convingerea că suspendarea prevăzută în paragraful 2 al Rezoluției 1.737 (2006), precum și îndeplinirea verificată, totală de către Iran a cerințelor Consiliului Guvernatorilor AIEA ar contribui la găsirea unei soluții diplomatice negociate care să garanteze faptul că programul nuclear al Iranului este destinat exclusiv unor scopuri pașnice,

subliniind disponibilitatea Chinei, Franței, Federației Ruse, Germaniei, Marii Britanii și a Statelor Unite ale Americii de a lua măsuri concrete suplimentare pentru explorarea unei strategii generale de rezolvare

a chestiunii nucleare iraniene prin negociere, pe baza propunerilor lor din iunie 2006 (S/2006/521), și luând notă de confirmarea dată de aceste țări că, odată ce va fi restabilită încrederea comunității internaționale în natura exclusiv pașnică a programului nuclear al Iranului, acesta va fi tratat ca orice program al oricărui stat ce nu deține arme nucleare, parte la Tratatul de neproliferare a armelor nucleare, ținând cont de drepturile și obligațiile statelor legate de comerțul internațional,

salutând recomandările Grupului de Lucru pentru Acțiunile Financiare (FATF), în vederea asistenței acordate statelor pentru îndeplinirea obligațiilor lor financiare potrivit Rezoluției 1.737 (2006),

afirmându-și hotărârea de a da curs deciziilor sale prin adoptarea unor măsuri adecvate pentru a convinge Iranul să respecte Rezoluția 1.696 (2006), Rezoluția 1.737 (2006) și Rezoluția 1.747 (2007) și cerințele AIEA și pentru a limita dezvoltarea de către Iran a unor tehnologii sensibile pentru susținerea programelor sale nucleare și balistice, până când Consiliul de Securitate va hotărî că obiectivele acestor rezoluții au fost îndeplinite,

fiind preocupat de riscurile de proliferare pe care le prezintă programul nuclear iranian și, în acest context, de faptul că Iranul continuă să nu respecte cerințele Consiliului Guvernatorilor AIEA și prevederile rezoluțiilor Consiliului de Securitate 1.696 (2006), 1.737 (2006) și 1.747 (2007), fiind conștient de faptul că principala sa responsabilitate potrivit Cartei Națiunilor Unite este menținerea păcii și securității internaționale,

acționând în temeiul art. 41 al cap. VII din Carta Organizației Națiunilor Unite:

1. reafirmă că Iranul trebuie să ia, fără alte întârzieri, măsurile impuse de Consiliul Guvernatorilor AIEA prin Rezoluția GOV/2006/14, care sunt esențiale pentru consolidarea încrederii în scopul exclusiv pașnic al programului său nuclear și pentru soluționarea problemelor nerezolvate, și, în acest context, își afirmă hotărârea că Iranul trebuie să ia, fără întârziere, măsurile impuse prin paragraful 2 al Rezoluției 1.737 (2006) și subliniază că AIEA a căutat să obțină confirmarea faptului că Iranul va aplica Codul 3.1, modificat;

2. salută acordul încheiat între Iran și AIEA de a rezolva toate chestiunile nesoluționate privind programul nuclear al Iranului și progresele înregistrate în această privință, menționate în raportul directorului general din 22 februarie 2008 (GOV/2008/4), încurajează AIEA să își continue eforturile de a clarifica toate problemele nesoluționate, subliniază că astfel se poate restabili încrederea internațională în natura exclusiv pașnică a programului nuclear al Iranului și sprijină AIEA în întărirea garanțiilor privind activitățile nucleare ale Iranului potrivit Acordului de garanții încheiat între Iran și AIEA;

3. cere tuturor statelor să arate vigilență și rezervă privind tranzitarea sau intrarea pe teritoriile lor a persoanelor care sunt implicate, direct asociate sau sprijină proliferarea de către Iran a activităților nucleare sensibile sau dezvoltarea vectorilor armelor nucleare și hotărăște în această privință ca toate statele să anunțe comitetul înființat potrivit paragrafului 18 din Rezoluția 1.737 (2006) (Comitetul) în cazul intrării sau tranzitării teritoriilor lor de către persoane nominalizate în anexa la Rezoluția 1.737 (2006), anexa I la Rezoluția 1.747 (2007) sau anexa I la această rezoluție sau de către alte persoane desemnate de Consiliul de Securitate sau de către Comitet ca fiind implicate, direct asociate sau sprijinind proliferarea de către Iran a activităților nucleare sensibile sau dezvoltarea vectorilor armelor nucleare, inclusiv prin implicarea în procurarea articolelor, bunurilor, echipamentului, materialelor și tehnologiilor interzise, specificate de către și potrivit măsurilor din paragrafele 3 și 4 ale Rezoluției 1.737 (2006), cu excepția cazurilor în care intrarea sau tranzitarea are ca scop activități direct legate de elemente din subparagrafele 3 (b) (i) și (ii) din Rezoluția 1.737 (2006);

4. subliniază că niciuna dintre prevederile paragrafului 3 de mai sus nu impune statelor să refuze intrarea pe teritoriul lor a propriilor cetățeni și că la implementarea paragrafului de mai sus toate statele trebuie să țină cont de considerații umanitare, inclusiv obligații religioase, precum și de necesitatea de a îndeplini obiectivele acestei rezoluții, ale Rezoluției 1.737 (2006) și ale Rezoluției 1.747 (2007), inclusiv acolo unde este implicat art. XV din Statutul AIEA;

5. hotărăște că toate statele vor lua măsurile necesare pentru a împiedica intrarea sau tranzitarea teritoriilor lor de către persoanele desemnate în anexa II din această rezoluție, precum și de către alte persoane desemnate de Consiliul de Securitate sau de către Comitet ca fiind implicate, direct asociate sau sprijinind proliferarea de către Iran a activităților nucleare sensibile sau dezvoltarea vectorilor armelor nucleare, inclusiv prin implicarea în procurarea articolelor, bunurilor, echipamentului, materialelor, tehnologiei interzise, specificate de către și potrivit măsurilor din paragrafele 3 și 4 ale Rezoluției 1.737 (2006), cu excepția cazurilor în care intrarea sau tranzitarea are ca scop activități direct legate de elemente din subparagrafele 3 (b) (i) și (ii) ale Rezoluției 1.737 (2006) și în condițiile în care nicio prevedere din acest paragraf nu obligă statele să refuze propriilor cetățeni intrarea pe teritoriile lor;

6. hotărăște că măsurile impuse de paragraful 5 de mai sus nu trebuie aplicate în cazul în care Comitetul stabilește pentru fiecare caz în parte că este justificată o astfel de călătorie pentru rațiuni umanitare, inclusiv obligații religioase, sau în cazul în care Comitetul conchide că o derogare ar fi utilă în alt mod pentru obiectivele acestei rezoluții;

7. hotărăște că măsurile specificate în paragrafele 12, 13, 14 și 15 ale Rezoluției 1.737 (2006) trebuie aplicate și persoanelor și entităților enumerate în anexele I și III ale acestei rezoluții și oricăror persoane sau entități care acționează în nume propriu sau potrivit unor instrucțiuni, precum și entităților deținute sau controlate de acestea și persoanelor și entităților despre care Consiliul sau Comitetul au stabilit că au asistat persoanele sau entitățile desemnate să evite sancțiunile sau să încalce prevederile din această rezoluție, din Rezoluția 1.737 (2006) sau Rezoluția 1.747 (2007);

8. hotărăște ca toate statele să ia măsurile necesare pentru a preveni furnizarea, vânzarea sau transferul, în mod direct sau indirect, de pe teritoriile lor sau de către cetățenii lor, folosind navele sau aeronavele aflate sub pavilionul lor, pentru utilizarea în Iran sau în beneficiul Iranului, indiferent dacă își au sau nu originea pe teritoriul lor, vizând:

a) toate articolele, materialele, echipamentele, bunurile și tehnologiile stabilite în INFCIRC/254/Rev.7/parte a 2-a a Documentului S/2006/814, cu excepția furnizării, vânzării sau transferului, în conformitate cu cerințele paragrafului 5 al Rezoluției 1.737 (2006), articolelor, materialelor, echipamentelor, bunurilor și tehnologiilor prevăzute în secțiunile 1 și 2 ale anexei la acel document, și secțiunile 3 și 6, conform notificării prealabile a Comitetului, destinate utilizării exclusive în reactoare cu apă ușoară, dacă asemenea furnizare, vânzare sau transfer este necesară/necesar pentru cooperarea tehnică oferită Iranului de AIEA sau sub patronajul acesteia, după cum este prevăzut în paragraful 16 al Rezoluției 1.737 (2006);

b) toate articolele, materialele, echipamentele, bunurile și tehnologiile prevăzute în Documentul S/2006/815, categoria a II-a, pct. 19.A.3;

9. cere tuturor statelor să exercite vigilență la încheierea de noi angajamente de sprijin financiar rezultat din surse publice pentru comerțul cu Iranul, inclusiv la acordarea de împrumuturi pentru exporturi, garanții sau asigurări cetățenilor lor sau entităților implicate într-un astfel de comerț, pentru ca un asemenea sprijin financiar să nu contribuie la proliferarea activităților nucleare sensibile sau la dezvoltarea de vectori pentru armele nucleare, după cum se arată în Rezoluția 1.737 (2006);

10. cere tuturor statelor să exercite vigilență față de activitățile instituțiilor financiare de pe teritoriile lor cu toate băncile având sediul în Iran, în special cu Banca Melli, Banca Saderat și filialele acestora din străinătate, pentru ca aceste activități să nu contribuie la proliferarea activităților nucleare sensibile sau la dezvoltarea de vectori pentru armele nucleare, după cum se arată în Rezoluția 1.737 (2006);

11. cere tuturor statelor, respectând autoritățile lor legale și legislația națională și în conformitate cu dreptul internațional, în special cu dreptul mării, și acordurile internaționale relevante privind aviația civilă, să inspecteze încărcăturile spre sau dinspre Iran aflate în porturile și aeroporturile lor sau care vin din Iran ale navelor și aeronavelor deținute sau operate de Iran Air Cargo și Islamic Republic of Iran Shipping Line, în cazul în care există motive întemeiate de a crede că navele sau aeronavele transportă bunuri interzise conform prezentei rezoluții, Rezoluției 1.737 (2006) sau Rezoluției 1.747 (2007);

12. solicită tuturor statelor, în cazul în care se efectuează inspecția menționată în paragraful anterior, să prezinte Consiliului de Securitate, în termen de 5 zile lucrătoare, un raport scris despre inspecție, conținând, în special, o explicație a motivelor efectuării inspecției, precum și informații despre momentul, locul, împrejurările, rezultatele acesteia, precum și alte detalii relevante;

13. cere tuturor statelor să prezinte Comitetului, în interval de 60 de zile de la adoptarea acestei rezoluții, un raport privind măsurile pe care le-au adoptat pentru implementarea efectivă a paragrafelor 3, 5, 7, 8, 9, 10 și 11 de mai sus;

14. hotărăște că mandatul Comitetului, așa cum este stabilit în paragraful 18 al Rezoluției 1.737 (2006), se va aplica inclusiv măsurilor impuse prin Rezoluția 1.747 (2007) și prin această rezoluție;

15. subliniază disponibilitatea Chinei, Federației Ruse, Franței, Germaniei, Marii Britanii și a Statelor Unite ale Americii de a-și intensifica eforturile diplomatice pentru promovarea relucrării dialogului și a consultărilor pe baza ofertei făcute de acestea Iranului, în vederea căutării unei soluții cuprinzătoare, adecvate și durabile pentru această problemă, care ar permite dezvoltarea de relații în toate domeniile și a unei cooperări extinse cu Iranul, bazate pe respect reciproc, și stabilirea încrederii internaționale în natura exclusiv pașnică a programului nuclear al Iranului și, printre altele, începerea de convorbiri directe și negocieri cu Iranul, dacă Iranul suspendă toate activitățile de îmbogățire și reprocesare, inclusiv activitățile de cercetare și dezvoltare, conform verificărilor realizate de AIEA;

16. îl încurajează pe Înalțul Reprezentant al Uniunii Europene pentru Politica Externă și de Securitate Comună să continue comunicarea cu Iranul pentru sprijinirea eforturilor politice și diplomatice de a găsi o soluție negociată care să includă propunerile relevante ale Chinei, Federației Ruse, Franței, Germaniei, Marii Britanii, Statelor Unite, în vederea creării condițiilor necesare pentru reluarea dialogului;

17. subliniază importanța adoptării de către toate statele, inclusiv de către Iran, a măsurilor necesare pentru a nu exista posibilitatea contestării de către guvernul iranian, de către orice persoană sau entitate din Iran, de către persoanele sau entitățile nominalizate potrivit Rezoluției 1.737 (2006) și altor rezoluții relevante sau de către oricare persoană care prezintă solicitări prin sau în beneficiul oricărei astfel de persoane sau entități a oricărui contract sau oricărei tranzacții a căror executare a fost împiedicată de măsurile impuse prin această rezoluție, Rezoluția 1.737 (2006) sau Rezoluția 1.747 (2007);

18. solicită în interval de 90 de zile un raport suplimentar din partea directorului general al AIEA privind suspendarea totală și susținută de către Iran a tuturor activităților menționate în Rezoluția 1.737 (2006), precum și respectarea de către Iran a măsurilor cerute de Consiliul AIEA și celorlalte prevederi ale Rezoluției 1.737 (2006), ale Rezoluției 1.747 (2007) și ale prezentei rezoluții, raport adresat Consiliului Guvernatorilor AIEA și, concomitent, Consiliului de Securitate;

19. reafirmă că va analiza acțiunile Iranului din perspectiva raportului la care se face referire în paragraful de mai sus și:

a) va suspenda implementarea măsurilor dacă și atât timp cât Iranul va suspenda toate activitățile legate de îmbogățire și reprocesare, inclusiv activitățile de cercetare și dezvoltare, conform verificărilor efectuate de AIEA, pentru a permite derularea negocierilor cu bună-credință, în vederea obținerii rapide a unor rezultate reciproc acceptate;

b) va anula măsurile specificate în paragrafele 3, 4, 5, 6, 7 și 12 ale Rezoluției 1.737 (2006), în paragrafele 2, 4, 5, 6 și 7 ale Rezoluției 1.747 (2007), precum și în paragrafele 3, 5, 7, 8, 9, 10 și 11 de mai sus, de îndată ce va stabili, după primirea raportului la care se face referire în paragraful de mai sus, că Iranul și-a îndeplinit în totalitate obligațiile impuse de rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate și a satisfăcut cererile Consiliului Guvernatorilor AIEA, fapt confirmat de Consiliul AIEA;

c) va adopta măsurile suplimentare adecvate, potrivit art. 41 din cap. VII al Cartei Organizației Națiunilor Unite, dacă raportul arată că Iranul nu a respectat Rezoluția 1.696 (2006), Rezoluția 1.737 (2006), Rezoluția 1.747 (2007) și această rezoluție, pentru a convinge Iranul să respecte aceste rezoluții și cerințele AIEA, și subliniază că vor fi luate hotărâri suplimentare dacă se constată necesitatea unor asemenea măsuri adiționale;

20. hotărăște să rămână activ sesizat cu această chestiune.

ANEXA I

1. Amir Moayyed Alai (implicat în coordonarea procesului de producție și proiectare a centrifugelor)
2. Mohammad Fedai Ashiani (implicat în producerea de carbonat uranil de amoniu și în conducerea complexului de îmbogățire de la Natanz)
3. Abbas Rezaee Ashtiani [înalț oficial de la Biroul pentru explorări și afaceri miniere al Organizației pentru Energie Atomică din Iran (OEAI)]
4. Haleh Bakhtiar (implicat în producerea de magneziu la o concentrație de 99,9%)
5. Morteza Behzad (implicat în producerea componentelor pentru centrifuge)
6. Dr. Mohammad Eslami (directorul Institutului de Instruire și Cercetare pentru Industriile Apărării)
7. Seyyed Hussein Hosseini (oficial al OEAI, implicat în proiectul de cercetare pentru reactorul de apă grea de la Arak)
8. M. Javad Karimi Sabet [președinte al Companiei Energetice Novin, inclusă pe lista de interdicții potrivit Rezoluției 1.747 (2007)]
9. Hamid-Reza Mohajerani [implicat în gestionarea producției de la Uzina de Conversie a Uraniului (UCU) de la Esfahan]
10. Brigadier-general Mohammad Reza Naqdi [fost șef adjunct al Statului Major al Forțelor Armate pentru logistică și cercetare industrială/șef al Departamentului de stat anti-contrabandă, angajat în eforturile de evitare a sancțiunilor impuse de rezoluțiile 1.737 (2006) și 1.747 (2007)]
11. Houshang Nobari (implicat în gestionarea complexului de îmbogățire de la Natanz)
12. Abbas Rashidi (implicat în activitățile de îmbogățire de la Natanz)

13. Ghasem Soleymani (director al operațiunilor de extracție a uraniului de la mina de uraniu de la Saghand)

ANEXA II

A. Persoane fizice listate potrivit Rezoluției 1.737 (2006)

1. Mohammad Qannadi, vicepreședinte pentru cercetare și dezvoltare în cadrul OEAI

2. Dawood Agha-Jani, director al PFEP (Natanz)

3. Behman Asgarpour, manager operațional (Arak)

B. Persoane fizice listate potrivit Rezoluției 1.747 (2007)

1. Seyed Jaber Safdari (manager al uzinelor de îmbogățire de la Natanz)

2. Amir Rahimi (director al Centrului pentru cercetarea și producerea de combustibil nuclear de la Esfahan, care face parte din Compania de procurare și producere de combustibil nuclear a OEAI, implicată în activități de îmbogățire)

ANEXA III

1. Abzar Boresh Kaveh Co. (BK Co.) (implicat în producerea de componente de centrifuge)

2. Companiile Barzagani Tejarat Tavanmad Saccal (filiale ale companiilor Saccal System) (această companie a încercat să cumpere bunuri sensibile pentru o entitate listată potrivit Rezoluției 1.737 (2006))

3. Compania Electro Sanam (E. S. Co./E. X. Co.) (companie-ecran pentru OIA, implicată în programul de rachete balistice)

4. Ettehad Technical Group (companie-ecran pentru OIA, implicată în programul de rachete balistice)

5. Industrial Factories of Precision (IFP) Machinery (cunoscută și sub numele de Instrumentation Factories Plant) (folosită de OIA pentru câteva încercări de achiziții)

6. Jabber Ibn Hayan (laboratorul OEAI implicat în activități legate de ciclul combustibilului)

7. Joza Industrial Co. [companie-ecran a Organizației pentru Industria Aerospațială (OIA) din Iran, implicată în programul de rachete balistice]

8. Khorasan Metallurgy Industries [filială a Ammunition Industries Group (AMIG) care depinde de Organizația pentru Industriile Apărării din Iran (OIA)] (implicată în producerea de componente de centrifuge)

9. Niru Battery Manufacturing Company (filială a OIA; rolul său este să producă sisteme de alimentare cu energie pentru armata iraniană, inclusiv sisteme de rachete)

10. Pishgam (Pioneer) Energy Industries (a participat la construirea uzinei de conversie a uraniului de la Esfahan)

11. Safety Equipment Procurement (SEP) (companie-ecran pentru OIA, implicată în programul de rachete balistice)

12. TAMAS Company (implicată în activități legate de îmbogățire. TAMAS este compania-umbrelă sub care s-au înființat 4 filiale, dintre care una se ocupă de extracția de uraniu la concentrație, iar alta de procesarea, îmbogățirea și de deșeurile de uraniu).